

[REDAKTOWANE], dnia 14 grudnia 2016r.

sygn. akt OSD 71/16

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 14 grudnia 2016r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r.pr. Wojciech Golec – sprawozdawca
r.pr. Ewa Gryc-Zerych

Protokolant: aplik. radc. M. [REDAKTOWANE] D. [REDAKTOWANE]

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] – r.pr. Beaty Jackowskiej

w sprawie zażalenia złożonego przez R. [REDAKTOWANE] P. [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 28.10.2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie r.pr. M. [REDAKTOWANE] E. [REDAKTOWANE] rozpoznawanej pod sygn. akt R.D. 91/16

postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 28.10.2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt R.D. [REDAKTOWANE]
- II. kosztami postępowania w kwocie 943,40 zł (*słownie: dziewięćset czterdzieści trzy złote i czterdzieści groszy*) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE].

Marie Kohlberger-Wierzbowska
Ewa Gryc-Zerych

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21.07.2016r. R. [REDAKTED] [REDAKTED] wniósł do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] skargę na r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] zarzucając, że w kierowanej do skarżącego korespondencji z dnia 01.12.2014r. oraz dnia 02.01.2015r. r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] zastraszal skarżącego. W skardze wyjaśniono, że w swych pismach radca prawny informował skarżącego o przymusowym otwarciu oraz przeszukaniu lokalu skarżącego przez komornika sądowego. Skarżący zarzucił, że w dniu 25.11.2014r. komornik sądowy R. [REDAKTED] W. [REDAKTED] umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec skarżącego pod sygn. akt KM [REDAKTED]. W swym piśmie skarżący podkreślił, że korespondencję kierowaną przez radcę prawnego uważa za zastraszanie i podejmowanie czynności leżących w wyłącznych kompetencjach komornika sądowego. Ostatecznie skarżący stwierdził, że został zastraszony przez r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] i z tego powodu leczy się obecnie w związku z rozpoznaną u niego depresją agitowaną. Do skargi załączono kserokopie ww. pism radcy prawnego oraz kserokopię postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTED] R. [REDAKTED] W. [REDAKTED] z dnia 25.11.2014r. o umorzeniu postępowania w sprawie o sygn. akt KM [REDAKTED] z wniosku wierzyciela zastępowanego przez r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] - e [REDAKTED] [REDAKTED] przeciwko skarżącemu z uwagi na zajęcie przestanki wskazanej w art. 824 § 1 pkt 3 KPC.

W dniu 02.08.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przez r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych poprzez przesyłanie skarżącemu pisemnych informacji dotyczących toczącej się przeciwko niemu egzekucji, podczas gdy postępowanie egzekucyjne zostało uprzednio umorzone.

W toku postępowania za pismem z dnia 06.09.2016r. skarżący wskazał, że otrzymał 7 dalszych pism podpisanych przez K. [REDAKTED] T. [REDAKTED] i J. [REDAKTED] W. [REDAKTED], które to osoby zdaniem skarżącego są podległymi radcy prawnemu pracownikami i w swoich pismach w imieniu radcy prawnego zastraszają skarżącego.

W swoich zeznaniach złożonych w toku dochodzenia skarżący wskazał na daty otrzymania pism sygnowanych przez radcę prawnego oraz postanowienia komornika sądowego z dnia 25.11.2014r. Ponadto skarżący przedłożył kserokopie łącznie 7 pism podchodzących w części od K. [REDAKTED] P. [REDAKTED] M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] podpisanych przez J. [REDAKTED] W. [REDAKTED] oraz G. [REDAKTED] podpisanych przez K. [REDAKTED] T. [REDAKTED]. Wskazane pisma pochodzą z okresu od dnia 26.08.2015r. do dnia 29.08.2016r. Ponadto skarżący w toku przesłuchania wskazał, że skargę na radcę prawnego złożył po upływie 17 miesięcy od czasu zarzucanego czynu z uwagi na swój stan zdrowia, który według skarżącego jest skutkiem działań radcy prawnego.

Postanowieniem z dnia 28.10.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła dochodzenie wobec stwierdzenia, że czyn r.pr. M. [REDAKTED] B. [REDAKTED] nie wyczerpuje znamion

przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu wskazał, że skarżący jest dłużnikiem e [REDAKTOWANE]. Inwestycyjnego Zamkniętego, którego pełnomocnikiem jest r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE]. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stanął na stanowisku, że korespondencja kierowana przez radcę prawnego do skarżącego stanowiła zgodne z prawem działania zmierzające do wyegzekwowania świadczenia należnego wierzycielowi reprezentowanemu przez r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE], co leżało w zakresie obowiązków zawodowych radcy prawnego jako pełnomocnika wierzyciela skarżącego.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodził się skarżący i wnosząc zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia zarzucił Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego brak obiektywizmu. Skarżący w szczególności wskazał, że fakt, iż jest dłużnikiem mocodawcy r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] nie ma znaczenia dla sprawy. Podkreślił, że jego skarga dotyczyła przede wszystkim gróźb i zastraszania jakie miał kierować wobec skarżącego w swoich pismach r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE]. Skarżący ponadto wskazał na normę art. 190 § 2 KK oraz poinformował, że spełnia w częściach swoje świadczenie na rzecz wierzyciela będącego mocodawcą r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE]. Dodatkowo skarżący do swojego zażalenia załączył kserokopie 7 dowodów wpłat kwot po 50,00 zł na rachunek swojego wierzyciela oraz zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w [REDAKTOWANE] z dnia 08.11.2016r. o pozostawaniu zarejestrowanym jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Ostatecznie należy wskazać, że skarżący wniósł o rozpatrzenie swojego zażalenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy z jego skargi na r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE].

Rozpoznając zażalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił:

Skarżący jest dłużnikiem e [REDAKTOWANE], którego pełnomocnikiem jest r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE]. W 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] R [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] prowadził w stosunku do skarżącego postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt KM [REDAKTOWANE] z wniosku wierzyciela zastępowanego przez r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE]. Przedmiotowe postępowanie zostało umorzone na mocy postanowienia ww. komornika z dnia 25.11.2014r.

W piśmie z dnia 01.12.2014r. skierowanym do skarżącego r.pr. M [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] poinformował skarżącego, że „wierzyciel w dniu 21 listopada 2014 roku zawiadomił komornika, iż wnosi o zmianę sposobu egzekucji i o przeprowadzenie egzekucji z ruchomości w miejscu Pana/i zamieszkania”. W dalszej części pisma radca prawny wskazał, że nieobecność skarżącego jako dłużnika w miejscu jego zamieszkania spowoduje „złożenie wniosku do komornika o zarządzenie przymusowego otwarcia Pana/i mieszkania w przypadku zajścia okoliczności określonych w art. 814 k.p.c.”. W dalszej części swojego pisma radca prawny informował skarżącego o stanie jego zadłużenia oraz sposobie prowadzenia egzekucji przez zajęcie ruchomości.

W piśmie z dnia 02.01.2015r. skierowanym do skarżącego radca prawny poinformował, że wobec braku reakcji na poprzednie pismo ze strony skarżącego „wierzyciel zwrócił się do komornika o wyznaczenie terminu dokonania czynności poprzez zarządzenie otwarcia i przeszukania lokalu” oraz wskazał na przedmiotowy zakres czynności komornika określony

w art. 814 KPC obejmujący m.in. otwarcie i przeszukanie mieszkania, schowków oraz odzieży.

W kolejnych pismach otrzymywanych przez skarżącego w związku z zadłużeniem na rzecz [REDAKTURA] był on informowany o złożeniu kolejnego wniosku o wszczęcie egzekucji i jej wszczęciu wobec skarżącego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTURA] [REDAKTURA] B [REDAKTURA] R [REDAKTURA] i innych dalszych czynnościach podejmowanych przez wierzyciela w celu wyegzekwowania od skarżącego świadczenia objętego tytułem wykonawczym. Pisma z dnia 26.08.2015r., 30.11.2015r. oraz 12.07.2016r. były kierowane do skarżącego przez spółkę G [REDAKTURA], oraz podpisywane w jej imieniu przez K [REDAKTURA] T [REDAKTURA]. Pisma z dni 16.09.2015r., 04.11.2015r., 04.08.2016r. oraz 29.08.2016r. były kierowane do skarżącego z K [REDAKTURA] M [REDAKTURA] B [REDAKTURA] w imieniu wierzyciela i podpisywane przez J [REDAKTURA] W [REDAKTURA]. Opisana korespondencja stanowiła wezwania do zapłaty oraz informacje o działaniach podejmowanych przez wierzyciela w celu egzekucji świadczeń należnych od dłużnika. Kolejno skarżący otrzymał pisma informujące o: wszczęciu egzekucji (26.08.2015r.), złożeniu przez wierzyciela wniosku o ustalenie przez komornika praw dłużnika do zajmowanej nieruchomości (16.09.2015r.), możliwości przeprowadzenia przez komornika czynności w toku egzekucji (04.11.2015r.), o zamiarze przekazania przez wierzyciela informacji gospodarczej o zadłużeniu skarżącego do K [REDAKTURA] (30.11.2015r.), wezwaniu do zapłaty przed złożeniem przez wierzyciela wniosku o wyjawienie majątku (12.07.2016r.), złożeniu wniosku o zajęcie ruchomości (04.08.2016r.) oraz o zamiarze skierowania przez wierzyciela wniosku do komornika o poszukiwanie majątku (29.08.2016r.).

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 437 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych oraz art. 17 § 1 pkt 2 KPK utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTURA] z dnia 28.10.2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt R.D [REDAKTURA].

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie można przypisać radcy prawnemu M [REDAKTURA] E [REDAKTURA] popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na kierowaniu w korespondencji zawodowej gróźb bezprawnych bądź zastraszaniu skarżącego. Należy wskazać, że w swoich pismach z dnia 01.12.2014r. oraz 02.01.2015r. radca prawny informował skarżącego, będącego dłużnikiem mocodawcy radcy prawnego, o podejmowanych przez wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego czynnościach przewidzianych przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Pismom tym zatem nie sposób przypisać charakteru zastraszania bądź groźby. Sąd zwraca uwagę, że w piśmie z dnia 01.12.2014r. radca prawny wprost wskazuje skarżącemu, że informuje go, że „wierzyciel w dniu 21 listopada 2014 roku zawiadomił komornika, iż wnosi o zmianę sposobu egzekucji i o przeprowadzenie egzekucji z ruchomości w miejscu Pana/i zamieszkania”. Tym samym radca prawny jedynie poinformował skarżącego o dokonanych przez wierzyciela czynnościach w toku postępowania. Przy czym należy zwrócić uwagę, że czynności, o których informował radca prawny, tj. wniosek o zmianę sposobu egzekucji jest normalnym i przewidzianym prawem działaniem jakie może podejmować wierzyciel w toku postępowania. Fakt, iż radca

prawny w swym piśmie wskazał na możliwość złożenia przez wierzyciela wniosku do komornika o zarządzenie przymusowego otwarcia lokalu w wypadku nieobecności dłużnika uniemożliwiającej przeprowadzenie egzekucji z ruchomości znajdujących się w lokalu, również nie może być pochytywany jako groźba. Jest to jedynie informacja o tym jakie kroki wierzyciel może zgodnie z obowiązującymi przepisami podjąć. W istocie wskazanie skarżącemu przez radcę prawnego na potrzebę obecności skarżącego w czasie czynności komornika należy uznać za działanie również w interesie skarżącego w celu uniknięcia dalszych czynności w toku egzekucji takich jak otwarcie lokalu, które niewątpliwie spowodowałyby powstanie dodatkowych kosztów obciążających skarżącego. W pozostałej części pismo radcy prawnego z dnia 01.12.2014r. sprowadza się do wskazania bądź powtórzenia obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz przedstawienia skarżącemu jego stanu zadłużenia.

Odnosnie natomiast zarzucanej przez skarżącego okoliczności dotyczącej wcześniejszego umorzenia postępowania egzekucyjnego należy wskazać, że zgodnie z treścią pisma z dnia 01.12.2014r. wierzyciel skierował do komornika wnioski o zmianę sposobu egzekucji w dniu 21.11.2014r., a więc jeszcze przed wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania.

Jeśli natomiast idzie o pismo radcy prawnego z dnia 02.01.2014r. to i w tym wypadku należy wskazać, że radca prawny informował skarżącego o podejmowanych przez wierzyciela działaniach, co nie może być utożsamiane z groźbą bezprawną. Radca prawny w przedmiotowym piśmie wprost wskazał, że „wierzyciel zwrócił się do komornika o wyznaczenie terminu dokonania czynności poprzez zarządzenie otwarcia i przeszukania lokalu”. Informowanie o faktach nie może stanowić groźby bezprawnej. O zastraszaniu czy też groźbie można mówić w sytuacji gdy groźący/zastraszający zapowiada podjęcie określonych prawnie niedopuszczalnych działań, nie natomiast w wypadku gdy skarżący jest informowany o faktach już dokonanych w postaci czynności podejmowanych przez wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego, (czy też nawet po jego umorzeniu, bowiem o ewentualnej niedopuszczalności wniosku wierzyciela w takim wypadku rozstrzygnie komornik). Co więcej, wskazać należy, że radca prawny poza czynnościami w toku egzekucji informował skarżącego wyłącznie o treści przepisów (przytaczał je wprost bądź reformułował w swoich pismach) oraz o stanie zadłużenia. Ostatecznie zauważyć również należy, że nawet zawarcie przez pełnomocnika wierzyciela w piśmie skierowanym do dłużnika zapowiedzi podjęcia takich czy innych działań oraz spodziewanych w związku z tym czynności komornika w żaden sposób nie może zostać uznane za groźbę czy próbę zastraszenia w sytuacji gdy dotyczy środków (czynności w postępowaniu egzekucyjnym) przewidzianych prawem i służących realizacji chronionych interesów wierzyciela, tj. egzekucji świadczenia objętego tytułem wykonawczym.

Słusznie wskazano w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że „nie można zarzucić pełnomocnikowi wierzyciela, że podejmując zgodne z prawem czynności zmierzające do wyegzekwowania długu, nienależycie wykonuje swoje obowiązki zawodowe”. Kierowanie do skarżącego jako dłużnika pism informujących o przebiegu egzekucji w sposób niewątpliwie służy realizacji i ochronie interesów wierzyciela, co stanowi należyte wypełnianie obowiązków zawodowych radcy prawnego będącego pełnomocnikiem wierzyciela.

Odnosząc się natomiast do kwestii odbioru przez skarżącego treści kierowanej do niego przez radcę prawnego korespondencji i potencjalnego poczucia obawy czy też lęku spowodowanych zapoznaniem się z nią, należy przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone na gruncie art. 191 KK znajdujące zastosowanie również w niniejszej sprawie, zgodnie z którym subiektywny element groźby, tj. obawa odbiorcy groźby nie stanowi samoistnego znamienia określającego czynność sprawczą (wyrok SN z dnia 27.03.2014r., I KZP 2/14). Tak też również w niniejszej sprawie sam fakt, iż skarżący na skutek lektury kierowanych do niego pism odczuł obawę nie przeświadcza o popełnieniu przez radcę prawnego deliktu dyscyplinarnego polegającego na niezgodnym z prawem bądź zasadami etyki wykonywaniu zawodu.

Abstrahując jednak od powyższego należy przede wszystkim wskazać, że przyjęcie optyki przedstawionej przez skarżącego skutkowałoby założeniem, że radca prawny nie mógłby wykonywać swoich obowiązków zawodowych w imieniu swojego mocodawcy – wierzyciela, tj. świadczyć pomocy prawnej mającej na celu wyegzekwowanie od skarżącego należnego wierzycielowi świadczenia. Podkreślić przy tym należy, że w swojej korespondencji kierowanej do skarżącego radca prawny odnosił się wyłącznie do środków wprost przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego i nie wskazywał na jakiegokolwiek działania nie mające oparcia w obowiązującym ustawodawstwie.

Przedstawiona powyżej argumentacja znajduje w pełni zastosowanie do dalszej korespondencji w okresie od dnia 26.08.2015r. do dnia 29.08.2016r. przy czym jedynie na marginesie należy wskazać, że żadne z tych pism nie pochodzi od radcy prawnego, a część z nich pochodzi od podmiotu trzeciego – G [REDACTED], przy czym również w stosunku do tych pism należy stwierdzić, że nie mają one charakteru zastraszającego i zawierają jedynie informacje o podejmowanych przez wierzyciela działaniach w celu egzekucji przysługującego mu od skarżącego świadczenia.

Mając na uwadze wszystko, co zostało przedstawione powyżej Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu dochodzenia Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania w łącznej kwocie 943,40 zł Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] nie przysługuje środek odwoławczy.

Marie Kohlberg - Mielenberg
Ewa Ceyc - Reich
[REDACTED]